

Respect Libris .RO
Face
Alice Munro
Copyright © 2009 Alice Munro
Toate drepturile rezervate
Din volumul *Too Much Happiness*

Ediție publicată în Statele Unite de Alfred A. Knopf,
o divizie a Random House Inc., New York

Editura Litera
O.P. 53; C.P. 212, sector 4, București, România
tel: 021 319 6390; 031 425 1619; 0752 548 372;
e-mail: comenzi@litera.ro

Ne puteți vizita pe

 www.litera.ro

Chipul
Alice Munro

Copyright © 2016 Grup Media Litera
pentru versiunea în limba română
Toate drepturile rezervate

Traducere din limba engleză: Ioana Opaiț

Editor: Vidrașcu și fiii
Redactor: Justina Bandol
Copertă: Flori Zahiu
Tehnoredactare și prepress: Ofelia Coșman

Seria de ficțiune a Editurii Litera este coordonată
de Cristina Vidrașcu Sturza.

Descrierea CIP a Bibliotecii Naționale a României
MUNRO, ALICE

Chipul. Face / Alice Munro; trad.: Ioana Opaiț –
București: Litera, 2016
ISBN 978-606-33-1036-2

I. Opaiț, Ioana (trad.)
821.111(94)-31=135.1

ALICE MUNRO

Chipul

Face

Sunt convins că tatăl meu și-a îndreptat privirea asupra mea, s-a uitat lung la mine, m-a văzut, doar o singură dată. După aceea, mi-a pus cruce.

Pe atunci, tații nu aveau voie să intre în lumina crudă a sălilor unde bebelușii veneau pe lume sau în camerele în care femeile aflate în travaliu își înăbușeau țipetele ori sufereau în gura mare. Le vedea pe mame doar după ce erau curățate, își veniseră în fire și fuseseră învelite în pături de culori pastelate, în saloane sau în rezerve cu un pat sau două. Mama mea a stat într-o rezervă cu un singur pat, aşa cum se cuvenea, dat fiind statutul ei în oraș, și s-a nimerit foarte bine, de fapt, dacă avem în vedere întorsătura pe care au luat-o lucrurile.

I am convinced that my father looked at me, stared at me, saw me, only once. After that, he could take for granted what was there.

In those days they didn't let fathers into the glare of the theater where babies were born, or into the room where the women about to give birth were stifling their cries or suffering aloud. Fathers laid eyes on the mothers only after they were cleaned up and conscious and tucked up under pastel blankets in the ward, or in the semi-private or private rooms. My mother had a private room, as became her status in the town, and just as well, actually, seeing the way things turned out.

Nu știi dacă tata m-a văzut de după geamul salonului pentru nou-născuți înainte sau după ce a vizitat-o pe mama prima oară după naștere. Aș tinde să cred că după aceea și că, atunci când mama i-a auzit pașii apropiindu-se de ușa ei și apoi traversându-i camera, a simțit mânia lor înăbușită, dar, pe moment, n-a știut ce-i provocase furia. La urma urmei, îi născuse un fiu, și se presupune că toți bărbații își doresc aşa ceva.

Știi ce a spus el. Sau, cel puțin, ceea ce mi-a povestit ea că i-a spus.

— Ce boț de carne tocată! Apoi: Sper că nu te gândești să aduci arătarea aia acasă.

O jumătate din fața mea era — este — normală. Tot corpul meu era normal, de la degetele de la picioare până la umeri. Aveam 50,4 centimetri lungime și 3,761 kilograme. Un băiețel minunat, cu pielea deschisă la culoare, deși, cel mai probabil, încă roșie de pe urma recentei sale călătorii, prea puțin remarcabile.

I don't know whether it was before or after his first look at my mother that my father stood outside the window of the nursery for his first glimpse of me. I rather think it was after, and that when she heard his steps outside her door and crossing her room, she heard the anger in them but did not know yet what had caused it. After all, she had borne him a son, which was presumably what all men wanted.

I know what he said. Or what she told me he said. "What a chunk of chopped liver."

Then, "You don't need to think you're going to bring that into the house."

One side of my face was — is — normal. And my entire body was normal from toes to shoulders. Twenty-one inches was my length, eight pounds five ounces my weight. A strapping male infant, fair skinned though probably still red from my unremarkable recent journey.